

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ

مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ

لَهُ الْجَنَّةَ

GÖRÜNTÜ VE GÜRÜLTÜ

KİRLİLİĞİ

Aziz Mü'minler!

Yüce Rabbimiz insanı diğer canlılardan ayrıcalıklı yaratarak ona konuşma ve düşünme yeteneği bahsetmiştir. Rabbimizin bu nimetlerini kullanırken onun rızasına aykırı bir şekilde kullanmak, verilen bu nimetlere nankörlük etmek demektir. Bunun da ötesinde insan, her sözünde ve her işinde ölçülü olmakla mükelleftir. İnsanları rahatsız eden her çeşit sözden ve her çeşit fiilden uzak kalmamız dinimizin bir emridir. Evimizde otururken alt katta oturanları rahatsız edecek bir fiilden, araba kullanırken gereksiz yere basacağımız bir korna sesinden, müzik dinlerken açacağımız yüksek sestem ve yolda yürürken arkadaşımızla yapacağımız bir muhabbetten dahi sorumlu olduğumuzu bilmemiz gerekmektedir. Ses, söz ve hareketlerimizin tamamından bir gün hesaba çekileceğimizi unutmadan yaşamamız gerekmektedir. Nitekim hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz Lokman (a.s)'ın nasihatini bize naklederek hareketlerimizde ölçülü olmamız gerektiğini şöyle ifade etmiştir:

“Yürüyüşünde ölçülü ol, sesini yükseltme; çünkü seslerin en çirkini eşegin anırmasıdır.”¹

Bugün yaşadığımız toplumda dinimizin öğrettiği hassasiyetlerden gitgide uzaklaştığımız görülmektedir. Anne ve babalarımızın “komşuya kokusu gitmiştir, o yüzden onlara ikram etmeden yemek olmaz” anlayışı yerine her yediği yemeği ve her içtiği kahveyi başkalarına teşhir eden bir nesil haline geldik. Doğru olup olmadığını tartmadan her önümüze geleni sosyal medyada paylaşır hale geldik. Duvarlara ahlâksızca yazılar yazan ve bunu sanat olarak algılayan insanlar yetiştirdik. Bunu, eğitim gördüğümüz okulların hatta camilerin kapılarına yapmaktan dahi çekinmedik. Gerek ellerine gerekse vücutlarının diğer bölgelerine dövme yaptırarak güzelleştirdiğini zanneden evlatlar büyüttük. Yolda yürüyen veya otobüste muhabbet eden gençlerin faydalı tek bir cümle bile sarfetmeden konuştuğunu iştir hale geldik. Sövme ve hakaret cümlelerinin gündelik hayatın bir parçası haline geldiğini ve bundan da rahatsızlık duyulmadığını görecektik noktaya geldik. Özellikle gece vakti yollarda olanların uyuyanları, yaşlıları ve hastaları hiç hesaba katmadan davrandığını müşahade eder hale geldik. Hikmetli söz söylemek yerine daha çok dedikodunun, yalanın, iftiranın ve kavgaların hayatımıza hâkim olduğunu gördük. Oysa bu bahsettiğimiz davranışların bizleri ahlâksızlaştırdığı, aramızdaki sevgi ve saygı köprülerini yıktığı ve cennetten de uzaklaştırdığı unutulmamalıdır. Nitekim Peygamber efendimiz bir hadis-i şerifte bu konuda bizi şöyle uyarmıştır:

“Bana iki ayağı ile iki dudağı arasındakiine sahip çıkacağımın garantisini verene, ben de cennete gireceğinin garantisini veririm”²

Öyleyse gördüklerimizin ve duyduklarımızın güzel olması için gösterdiklerimizin ve duyurduklarımızın güzel olmasına özen gösterelim. Güzel olanı yaptıkça güzel şeyler göreceğimizi unutmadan hareket edelim.

¹ Lokmân, 31/19.

² Buhari, Rikak, 23.